

res plan, når de får regeringsmagten. Det er jo et af de elementer, man ønsker at trække væk, som nu er kommet til offentlighedens kendskab, og hvordan skal den enkelte dansker så brandbeskattes?

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg ved ikke, om hr. Troels Lund Poulsen har været ude af salen, men jeg har stort set gennemgået det punkt for punkt under de tidligere spørgsmål.

Jeg tror ikke, jeg skal trætte de øvrige medlemmer med at gennemgå det igen, men bare sige til hr. Troels Lund Poulsen: Prøv at se tingene i et historisk perspektiv, se hvad der skete i de 9 år, da der senest var en socialdemokratisk ledet regering i Danmark. år. Jeg tror, danskerne er helt tilfredse, når de vurderer den periode, også når det drejer sig om deres beskatning. Det samlede skattetryk inklusive grønne afgifter og afgifter i øvrigt blev holdt i ro i Danmark, og sådan var det ikke, forrige gang vi havde en borgerlig regering i Danmark. Der var nok perioder i de 10½ år, hvor danskerne ikke mærkede skatteskruen så hårdt, men hvis man ser på den samlede periode på 10½ år steg skattetrykket op gennem 1980'erne med hele 6 pct.

Hr. Troels Lund Poulsen skal altså ikke komme og give folk indtryk af, at Socialdemokratiet er ude på at brandbeskatte folk, for det er vi ikke. Vi er ude på at gennemføre en politik, der sikrer en robust økonomi og en holdbar samfundshusholdning. Pengene skal være i kassen, før vi giver dem ud, og sådan er det ikke under den nuværende regering. Den giver skattelettelser, som ikke er finansierede.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi har jo haft en del timer sammen på det seneste i kommunalforhandlingerne, og vi gik også sammen i sidste uge, fordi regeringen havde tre ultimative krav.

Nu er det jo sådan, at i morgen skal hr. Frank Jensen til møde uden min deltagelse. Det er noget, som indenrigsministeren har sørget for. Jeg går ud fra, at det stadig er sådan, at hvis regeringen præsenterer Socialdemokratiet for tre ultimative krav, forlader Socialdemokratiet igen forhandlingerne. Men hvis regeringen siger, at der ikke er nogen ultimative krav, og det alligevel

viser sig, at regeringen har lagt sig fast på fem regioner, som ikke får selvstændige indtægter, og at de opgaver, der skal ligge i regionerne, stort set ikke er andre end dem, som de oprindeligt var tiltænkt – ja, så går jeg også ud fra, at Socialdemokratiet går sin vej.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nu blev vi jo som sagt smidt ud. Det var i hvert fald min opfattelse, at hvis vi ikke svarede ja til indenrigsministeren tre ultimative krav, var der ikke mere at forhandle om, og så ville det være upassende at blive. Jeg tror i øvrigt, at også de øvrige deltagere fra regeringspartierne ville have oplevet det sådan, hvis vi var blevet.

Jeg kan svare hr. Aage Frandsen, at hvis regeringen ikke har til hensigt at forhandle åbent uden ultimative krav, giver det sig selv, at så er vi ude igen, og hvis regeringen undervejs i forhandlingerne stiller som en forudsætning, at regionerne ikke har ret til egne indtægter og derfor bare bliver statsdirigerede regionalråd, som staten hele tiden kan pålægge at skære ned på servicen over for borgerne, og som i øvrigt skal stå i front og tage ansvaret for de handlinger, regeringen pålægger dem at udføre – så er Socialdemokratiet heller ikke med.

Vi mener det alvorligt, når vi taler om demokrati og folkevalgte, og derfor har hr. Aage Frandsen ret: Der bliver ikke nogen reform med Socialdemokratiets deltagelse, hvis der ikke er sikkerhed for, at de demokratisk valgte politikere har mulighed for at give borgerne den kvalitet i servicen, som borgerne har mulighed for at påvirke via stemmesedlen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvad nu, hvis det viser sig, at tilbuddet om, hvilke opgaver der skal ligge i regionerne, alligevel stort set er det samme, som vi hidtil har set?

Hr. Frank Jensen sagde i sin tale i dag, og Socialdemokratiets formand, hr. Mogens Lyketoft, har også sagt, at vi har en ønskeliste med en række opgaver, som muligvis ikke alle sammen bliver tilgodeset. Men hvis ikke i det mindste en del af de opgaver bliver tilgodeset, går jeg ud fra, at Socialdemokratiet også føler, at man er nødt til at gå, fordi man er blevet smidt ud af forhandlingerne.